

Calabuig

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Gargallà
Emplaçament Al camí que passa per Cal Gener, a 1 km.

Coordenades:

Latitud: 41.95341045651983
Longitud: 1.7264199791077677
UTM Est (X): 394447
UTM Nord (Y): 4645388

Classificació

Número de fitxa 08132 - 68
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle X
Any 989
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 44906DF0738S
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 12/03/2003 - 01:00

Descripció

Casa molt modificada ja que s'ha realitzat una rehabilitació que ha modificat considerablement l'estructura original. La casa es troba situada sobre una elevació de roca, fet que li dona una imatge monumental. No es poden distingir els murs antics i no hi ha vestigis de llindes. Tan sols sabem per notícies orals que a l'interior es coservava un pany de pared amb opus spicatum.

Observacions:

Es conserva a la casa un important arxiu familiar del qual l'Àmbit de Recerques del Berguedà va realitzar un petit resum de cada document que es troba a disposició dels investigadors.

Història

Havia sigut de la parròquia del Pujol de Planès fins a principis del segle XX en que passà formar part de Gargallà. La referència històrica més antiga la trobem a l'arxiu del Monestir de Santa Maria de Serrateix: l'any 989 en la donació d'un alou en el que estava inclòs "ipsas casas de Calabugo" (BOLÓS, 1983). Posetriorment diferents documents fan referència a la casa (1013, 1214) i al manso de Calabuig (1313, 1400), sempre pertanyent al Pujol de Planès. Al fogatge de 1553 (IGLESIES, 1979) s'esmenta a Jaume Calabuig fogatjat al Pujol de Planès, col·lecta de Cardona. Durant els segles XVII i XVIII els censos del mas els cobraven els senyors del Pujol de Planès i la comunitat de prevères de Cardona. L'any 1672 es va vendre a carta de gràcia la meitat del mas a Joana Vilajossana de Serrateix, així com els masos a ell units, un anomenat Busquets (fons de Calabuig). El venedor, Pere Joan Calabuig, era gendre de Joana Vilajossana. Al 1673 Joan Calabuig ven l'altre meitat dels masos Calabuig i Busquets a Isidre Roca; s'especifica que a la casa hi havia "vaixells, botes i piques olieres"; el mateix any Isidre Roca ven la meitat del mas a Joana Vilajossana. Al 1818 tenia agregats els masos Busquets i Catrà. Al 1854 el propietari Esteve Vilajossana i Comabella ven el mas a Pere Màrtir Cererols de Manresa. Al 1857 el mas és venut a Jacint Santcrisòfol de Cardona.

Bibliografia

BOLÓS, J. (1983). Els monestirs del comtat de Berga des dels seus orígens fins al 1400. El monestir de Santa Maria de Serrateix. Tesi doctoral UB. IGLÉSIES, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona.

